

”Alegeți astăzi”

26

Din Slavă în Slavă

Formarea de caractere este cea mai importantă lucrare încredințată vreodată făpturilor omenești. În ora ce urmează, vom explora atât privilegiul cât și responsabilitatea noastră de a ne forma caracterele după cel al lui Hristos. Alăturați-vă nouă acum pentru acest timp puternic de schimbare personală, în timp ce pastorul Stephen Wallace ne duce ”Din slavă în slavă.”

Bună seara, bună seara și bun venit; bine ați venit înapoi... pe măsură ce continuăm în studiile noastre intitulate ”Din Slavă în Slavă”, un seminar despre principiile formării caracterului creștin. Ne-am concentrat asupra modului în care putem cuceri factorul de opoziție. Scopul nostru în formarea caracterului creștin este de a ne controla mintea, de a ne **păzi inima mai mult decât orice. {Prov 4:23}** De fapt, până când vom aduce orice gând rob ascultării de Hristos. {1 Cor 10:5} Acest lucru nu se poate face decât dacă avem o inimă nouă și apoi, numai prin **efort perseverent combinat cu puterea divină. {LDE 207.3}** De ce? De ce necesită un efort atât de perseverent? Din cauza factorului de opoziție care a rămas, deși nu mai domnește, numit firea. ”**Firea pofteste împotriva Duhului**” {Gal 5:17} și trebuie să depășim acest factor de opoziție **luptând lupta bună a credinței cu toată puterea voinței noastre. {1 Tim 6:12}** Amintiți-vă, aceasta este promisiunea pe care am urmărit-o. - **Vei cuceri. {5M 513.3}** Dar toate promisiunile sunt condiționate, și care este condiția dublă? ”**Dacă lupti lupta credinței cu toată puterea voinței tale.**” Acum, în ultimele noastre două studii, ne-am concentrat cu atenție asupra a ceea ce înseamnă să lupti lupta bună a credinței.

Începând din această seară și atât timp cât Spiritul ne ține pe subiect, trebuie să ne concentrăm asupra rolului voinței. În cuvintele de inspirație, dragilor, ”**totul depinde de acțiunea corectă a voinței**”. {SC 47.1} Nu există un jucător esențial mai important în experiența creștinului, în ceea ce privește propriile sale facultăți, decât voința. Este important să înțelegem cum trebuie exercitat corect dacă vrem să depășim factorul de opoziție, să învățăm să cooperăm cu puterea transformatoare a Duhului Sfânt și să fim într-adevăr schimbați din slavă în slavă.

Lucrurile spirituale, din nou, sunt doar discernute spiritual {1 Cor 2:13-14}, iar în seara asta abordăm un subiect foarte spiritual; așa că râvnesc rugăciunile voastre în numele meu și vreau să vă încurajez cu tărie să vă rugați în numele vostru. Așa cum este practica noastră, v-ați alătura mie atunci, pentru câteva clipe în genunchi, pentru rugăciune?

Tatăl meu din ceruri, în numele lui Isus Hristos, Domnul dreptății noastre, vin bucuros în fața Ta în persoana Răscumpărătorului infinit drept, mijlocitor, mijlocitor, Domnului care este dreptatea noastră. Îți mulțumim, Tată, că ne primești pe deplin și la fel de liber precum Îl primești pe Fiul Tău și Îți mulțumim că atunci când I-ai spus: ”Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea”, Tu ne-ai inclus în acel verdict așa cum noi, prin credință, suntem găsiți în El. Părinte, Îți mulțumim pentru privilegiul de a studia Cuvântul Tău în această seară; ne-am adunat aici pentru asta. Dar Doamne, vrem să recunoaștem că ne-am adunat degeaba dacă nu ni Te alături și nu ne binecuvântezi cu revărsarea Duhului Tău Sfânt. Facultățile noastre mentale și spirituale sunt atât de grav afectate de păcat, mai ales după 6.000 de ani, încât noi înșine nu avem ceea ce trebuie. Așadar, Te rugăm, printr-un miracol al harului, să ne înviezi și să ne energizăm facultățile mentale și spirituale și să ne permiți să înțelegem adevărul cu intelectul, să îl îmbrățișăm cu afecțiuni și, cel mai important, să ne supunem cu

voința. O, Părinte, ajută-ne să înțelegem, mai ales în această seară, rolul voinței atunci când vine vorba de a experimenta puterea eliberatoare și sfințitoare a adevărului în viețile noastre. Îndrumă și direcționează-mi gândurile și cuvintele. Fă-mă să spun ceea ce vrei Tu să spun, nimic mai mult, nimic mai puțin. Te rog să mă folosești, printr-un miracol al harului, pentru ca Hristos să fie slăvit și ca biserica Sa să fie zidită. Aceasta este rugăciunea mea în numele lui Isus. Amin.

Aseară, ca de obicei, am rămas fără timp și există o declarație pe care trebuie neapărat să o împărtășesc cu voi. Am observat că este imperativ să învățăm cum să **luptăm lupta bună a credinței**, dacă vrem să biruim; iar Pavel ne spune în **2 Timotei 4:7-8**, el spune: **"M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii"**, o cunună. O, dragilor, lupta împotriva **luptei bune a credinței**, după cum vă amintiți, sper, cere ca noi, prin credință, să ne socotim **răstigniți cu Hristos**. **{Rom 6:11}** Amin? Doar pe baza acestei acțiuni putem împiedica păcatul să domnească în trupurile noastre muritoare și să nu ne îndeplinim în poftă; și ce face credința? Acest lucru este foarte strâns legat de subiectul nostru din această seară, de aceea trebuie să îl examinăm. Face patru lucruri; îți amintești cei patru pași?

- Credința este asociată Cuvântului lui Dumnezeu, nu-i așa? **"Credința vine în urma auzirii"** **{Rom 10:17}** Deci, în primul rând, credința aude Cuvântul lui Dumnezeu.
- În al doilea rând, credința crede că ceea ce spune Dumnezeu are puterea de a face să se întâmple. De ce? Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu nu este un cuvânt obișnuit. **"Căci el zice, și se face; poruncește, și ce poruncește ia ființă."** **{Ps 33:9}** Există o putere creatoare în Cuvântul lui Dumnezeu pentru a aduce în realitate ceea ce declară El. Credința crede că Dumnezeu poate face să se întâmple ceea ce declară El, apoi credința continuă,
- pasul trei, în a-i da lui Dumnezeu permisiunea de a face acest lucru în viața noastră personală. Ea consimte la împlinirea voinței lui Dumnezeu în noi. De aceea, cuvântul ebraic care este tradus **"crede"** este **"aman"** și ce cuvânt obținem din el? **"Amin"**, ceea ce înseamnă **"Așa să fie."** Pasul trei, credința, cu alte cuvinte, supune voința, voința noastră, voinței lui Dumnezeu. Aceasta face parte din credința mântuitoare;
- și apoi pasul patru, ce este? Adevărata credință mântuitoare nu numai că supune voința voinței lui Dumnezeu, adevărata credință mântuitoare ia o decizie de A ACȚIONA pe Cuvântul lui Dumnezeu și are încredere în El pentru a ne da puterea de a face acest lucru.

Ți-ai urmat drumul prin asta? ...și acei ultimi doi pași, dragilor, implică voința; și de aceea acest studiu din această seară este atât de strâns asociat cu studiul despre **lupta credinței**. Dar ceea ce am vrut să vă împărtășesc la sfârșitul studiului de aseară a fost că **lupta credinței** ne cere să **ne socotim morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Hristos Isus**. Prin urmare, să nu lăsăm păcatul să domnească, **Romani 6:12 ... Romani 6: 11-12**. Pe baza credinței noastre despre noi înșine răstigniți cu Hristos, putem continua să ne ferim de tiranizarea omului vechi, pentru că el este mort, iar **morții nu știu nimic**. **{Ecl 9:5}** Un mort nu poate avea stăpânire asupra ta. Dar asta necesită să mori cât de des, dragilor? **"Eu mor în fiecare zi."** **{1 Cor 15:31}** Zilnic trebuie să ne purtăm crucea și numai atunci când **luptăm lupta bună a credinței și purtăm crucea zilnic, considerându-ne răstigniți cu Hristos în fiecare zi, putem spera să purtăm într-o zi Cununa. Nu poți avea cununa fără purtarea crucii** **{3M 67.1}** și am vorbit puțin despre asta aseară, dar am rămas fără timp. **Nu poți avea cununa fără purtarea crucii;** și dragilor, v-am provocat nu numai să fiți dispuși să purtați crucea, ci să o recunoașteți ca cea mai mare binecuvântare și să vă bucurați de **privilegiul purtării acesteia**. **{HP 72.2; 3M 481.1}**

De ce? Tocmai pentru că suferința purtării crucii este cel mai bun lucru pe care Dumnezeu l-ar fi putut concepe pentru a ne pregăti pentru gloria purtării cununii. Amin? Ți aduci aminte de asta?

În mod consecvent în Scriptură există o relație directă între suferință și slavă. O veți găsi din nou în Biblie. O relație directă între suferință și slavă; și cu cât este mai mare suferința, cu atât este mai mare slava. De aceea am vrut să vă împărtășesc această ultimă afirmație. Se găsește în partea de jos a paginii 56, **Reflecting Christ, pagina 350: "Ne vom bucura de necazuri și vom ține cont de răsplata recompensei, „tot mai mult greutatea veșnică de slavă.”{2 Cor 4:17}** De fapt, suferința nu este demnă să fie comparată cu slava {Rom 8:18}, nu-i așa? Continuând: **"Nu vom avea un gând murmurător pentru că avem încercări ... fiecare încercare bine îndurată aici, ne va face numai bogați în slavă."** Amin? **"Îmi doresc partea suferindă"**.

Nu-i așa că e o afirmație remarcabilă? Când am citit-o pentru prima dată, am fost uimit. Aceasta este mărturia personală a lui Ellen White: **"Îmi doresc partea care suferă"**. Cum poate cineva să spună așa ceva? Trebuie să fii masochist pentru a spune așa ceva? Nu, dar trebuie să înțelegi cu ce te ajută suferința aceasta. Ascultă: **"Îmi doresc partea suferindă. Nu aș merge în cer fără suferință dacă aș putea, și îl voi vedea pe Isus care a suferit atât de mult pentru ca noi să cumpărăm pentru noi o moștenire atât de bogată ... Nu, nu. Lasă-mă să fiu desăvârșit prin suferințe. Tânjesc să fiu părtaș la Hristos al suferințelor Sale, pentru că dacă sunt, știu că voi fi părtaș la El al slavei Sale."** Amin? Vedeți, dragilor, fără suferință nu există slavă. Cu cât suferința este mai mare, cu atât este mai mare slava. Nu e de mirare că ea spune: **"Îmi doresc partea suferindă"**.

Ca să nu mai vorbim de faptul că cu cât suferim mai mult pentru dragostea lui Hristos aici și acum, cu atât ne putem identifica mai mult cu El și putem aprecia dragostea Lui pentru noi.

Acum, haideți să aplicăm ceea ce am învățat despre credință și cei patru pași ai săi în studiul din această seară. Amintiți-vă că pașii trei și patru implică dorința. Pasul trei se supune voinței lui Dumnezeu, oferindu-I permisiunea de a face să se întâmple ceea ce El dorește în viața noastră; și apoi pasul patru, voința face mai mult decât să se supună pasiv. Voința cooperează activ, având încredere în Dumnezeu că ne dă puterea de a realiza voia Lui, și l-am folosit din nou pe Avraam pentru a ilustra asta. Când **Dumnezeu i-a spus lui Avraam că va fi tatăl unui neam mare {Gen 12:2}**, a auzit cuvântul. El a crezut că Dumnezeu are puterea de a face acest lucru pentru că există o putere creatoare în Cuvântul lui Dumnezeu și chiar dacă trupul său de o sută de ani era nefolositor, ca să nu mai vorbim de pântecul Sarei, El credea că există o putere creatoare în Cuvântul lui Dumnezeu; crezând asta, El ia dat lui Dumnezeu permisiunea de a face acest lucru. **"Așa să fie, amin,"** spuse el. **"Să fie în viața mea"** și apoi a continuat să acționeze în acest sens și Isaac a fost conceput ... pentru că Dumnezeu avea puterea de a da viață acolo unde era doar moarte. Există o putere creatoare în Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum, având în vedere acest lucru, să ne concentrăm asupra rolului voinței în cucerirea factorului de opoziție numit firea. În această seară, titlăm lecția: **"Alegeți astăzi"**, iar acest titlu este preluat din **Iosua 24:15**. Îmi place asta; aceasta este ultima predică a lui Iosua către copiii lui iubiți, dar îngâmfați și rebeli. Conducerea, desigur, a fost predată lui Moise și acest lucru este în sine semnificativ. Vedeți, Moise este asociat în mod special cu legea, și legea nu ne-a putut duce în Țara Făgăduită. Dar **Legea este îndrumătorul nostru spre Hristos {Gal 3:24}**; și știi, desigur, că Isus este pur și simplu versiunea greacă a lui Iosua. Au același nume. Deci, vedeți lecția acolo? Moise îi aduce pe copiii lui Israel la Iosua, Isus atipic, și îi ia în Țara Făgăduită; și atâta timp cât se luptă sub conducerea sa, sunt victorioși, nu-i așa?

Dar, în cele din urmă, vârsta îl prinde din urmă. Apropo, el este unul dintre cei doi care au făcut întreaga călătorie din Egipt în Țara Făgăduită. Cine este celălalt? Caleb. Toți ceilalți au murit în pustie și mortalitatea este în spatele lui. Este un om bătrân, dar are încă o inimă plină de dragoste pentru copiii săi și îi adună împreună pentru o ultimă conversație, una puternică. Se află în **Iosua 24:14**. Imaginați-l acolo, stând pe un afloriment de piatră, cu mii, poate sute de mii - cine știe câți? - dintre israeliți s-au adunat acolo, în câmpie, și le propovăduiește - fără să aibă microfon. Acela era un om; acela era un om. Ce spune el? **Versetul 14: "Acum, temeți-vă de Domnul și slujiți-I cu scumpătate și credincioșie. Depărtați dumnezeii cărora le-au slujit părinții voștri dincolo de Râu și în Egipt și slujiți Domnului."** Strigă din adâncul ființei sale, cu o inimă plină de dragoste și îngrijorare serioasă. **"Slujiți Domnului"** și, în timp ce vocea lui răsună dinspre stâncile de pe partea îndepărtată a câmpiei, **"Slujiți Domnului, slujiți Domnului, slujiți Domnului"**, el se oprește pentru a-și da seama că, dacă vor sluji Domnul, ei trebuie să aleagă mai întâi să facă acest lucru; și așa își recapătă răsuflarea și adaugă aceste cuvinte foarte familiare. **Versetul 15: "...și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți;"** și pentru a-i încuraja să facă alegerea corectă, el spune. **"Eu și casa mea vom sluji Domnului"**. Îmi place versetul acesta ... iubesc versetul acesta! **"Noi Îl vom sluji pe Domnul"**.

De ce Îl va sluji Iosua pe Domnul? Pentru că el vrea să slujească Domnului și orice vom face, vom face. Știți, insist că nu este o coincidență faptul că puteți obține viitorul pentru orice verb în limba engleză pur și simplu adăugând cuvântul din patru litere W-I-L-L în fața acestuia. Vom merge acasă în seara asta, după ultimul studiu și nu înainte. De ce? Pentru că vrem, și orice vrem să facem, vom face. De ce este cazul, prieteni? De ce este cazul? Asta din cauza voinței. Care este voința? **Educație, pagina 289: "Voința este puterea stăpânitoare în natura omului, puterea de decizie sau de alegere. Fiecare ființă umană înzestrată cu rațiune are puterea de a alege binele. În fiecare experiență a vieții, cuvântul lui Dumnezeu pentru noi este „Alegeți astăzi cui vreți să slujiți.”** Ce declarație remarcabilă! În primul rând, care este voința? Este puterea stăpânitoare în natura omului. Este puterea deciziei, puterea de alegere. Vedeți, tot ce spunem, tot ceea ce facem este determinat de voință, de puterea de decizie; și observați ultima frază: **"În fiecare experiență a vieții, cuvântul lui Dumnezeu pentru noi este „Alegeți astăzi cui vreți să slujiți.”** Ce include asta? Tot.

Este adevărat că în fiecare experiență a vieții, cuvântul lui Dumnezeu pentru noi este: **"Alegeți astăzi cui vreți să slujiți?"** Da! Dar de ce este adevărat? Dragilor, din cauza a ceea ce am remarcat deja. Creștinul, când se naște din nou, primește o natură spirituală ... dar încă are o fire pământească; nu mai domnește, dar rămâne totuși; și care este experiența lor? **Galateni 5:17, "Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul, împotriva firii pământești; sunt lucruri potrivnice unele altora,"** Cu alte cuvinte ... și amintiți-vă că este în timpul activ prezent în greacă, acel cuvânt **"pofte"**. Ceea ce Pavel spune literalmente este că firea pământească pofteste continuu împotriva Duhului și Duhul continuu împotriva firii pământești; și acestea sunt ce? Ce sunt aceste două seturi opuse de dorințe? Contrar celeilalte. Contrar! Vedeți, firea pământească, în orice experiență dată, firea pământească vrea să răspundă pe principiul egoismului. Urmăriți acest lucru? În timp ce natura spirituală, noua inimă, vrea să răspundă pe principiul dragostei. Iubire de sine, care se lepădă de sine; și acestea sunt cum? Cum sunt aceste două dorințe? Potrivnice unele altora. Sunt opuse.

Tocmai de aceea, Isus spune: **"Niciun om NU POATE sluji doi stăpâni"**. {Mat 6:24} El nu spune: *"Nimeni nu VA sluji..."* El spune: **"Nimeni nu POATE sluji"**. De ce? Pentru că este imposibil. De ce? Pentru că dorințele sunt opuse! Nu puteți alege să faceți ceva care să mențină fericiți atât firea pământească, cât și Duhul în același timp. Suntem cu toții împreună? Prin urmare, ce trebuie să faci? Trebuie să alegeți, în această zi, în acest moment, în fiecare experiență a vieții, pe care o veți servi. Ai de gând să împlinești poftele firii pământești? Sau ai

de gând să împlinești poftele Duhului? Trebuie să faci o alegere! Începeți să vedeți, dragilor, rolul cheie, crucial, al acestei puteri de guvernare în natura umană numită voință? Totul este în joc aici. Totul depinde aici de acțiunea corectă a voinței. Dar există o problemă foarte, foarte gravă pe care trebuie să o recunoaștem, și anume, prin natură ... .. prin ce? Prin natură, din cauza căderii, voința umană este cu totul incapabilă să aleagă corect. Într-adevăr, prin natură, din cauza căderii, voința umană se află în **robia păcatului, sinelui și Satanei {AA 560.3}**; și tot ce este capabil să facă este să consimtă dorințele firii pământești, cel puțin - nu ratați acest lucru - cel puțin, în intimitatea minții. Deși, dacă motivația ego-ului este suficientă, am putea fi capabili să strângem din dinți și să nu cedăm firii pământești aici, la nivelul comportamentului. Pentru că, la urma urmei, ne-ar murdări reputația sau s-ar putea să avem probleme. Înțelegeți? Prin natură, voința umană, cu suficientă motivație a eului, poate păstra capacul asupra comportamentului vostru, prieteni.

Dar voința umană nu este capabilă, prin natura sa, de a refuza să răsfete poftele firii pământești în tărâmul minții. Nu din fire. De ce? Pentru că a fost vândut. A fost vândut. Cine l-a vândut? Adam a făcut-o. Ascultă. **Mărturii, Volumul 5, pagina 515: ”Dar nu trebuie să uiți că voința ta este izvorul tuturor acțiunilor tale. Această voință, care formează un important factor în caracterul omului, a fost, la căderea în păcat, supusă controlului și stăpânirii lui Satana;”** Este clar? Nu se poate mai clar de atât; **”și, de atunci, el lucrează totdeauna în om și voința, și înfăptuirea, după cum are plăcerea, dar spre ruina și mizeria totală a omului.”** Acum 6.000 de ani, dragilor, în Grădina Edenului, Adam, tatăl și reprezentantul omenirii, a vândut voința umană robiei păcatului, sinelui și Satanei. Asta este vestea rea.

Ești pregătit pentru vestea bună? Ceea ce a vândut primul Adam, al doilea Adam a răscumpărat cu un cost infinit, într-adevăr prin propriul Său sânge, El a răscumpărat voința umană. Amin? Ascultă. Paragraful următor, aceeași pagină, **Mărturii, Volumul 5, pagina 515: ”Dar sacrificiul infinit al lui Dumnezeu, prin faptul că L-a dat pe Domnul Isus, Fiul Său cel iubit, spre a deveni o jertfă pentru păcat, Îl face în stare să spună, fără să calce vreun principiu al guvernării Sale: „Supune-te Mie; dă-Mi Mie voința ta; ia-o de sub controlul lui Satana și atunci am să o iau Eu în stăpânire. Apoi voi putea lucra în tine și voința, și înfăptuirea, după buna Mea plăcere.”** Acum ascultați această ultimă propoziție: **”Când El îți dă gândul, voința ta devine asemenea voinței Sale și caracterul tău este transformat spre a fi asemenea caracterului Domnului Hristos.”**

Vedeți rolul voinței în formarea unui caracter asemănător lui Hristos? Dragilor, când va fi transformat caracterul nostru pentru a fi asemenea caracterului lui Hristos? - numai când voința noastră devine ca voința Lui; când devine voința noastră ca a Lui? - numai atunci când recunoaștem că prin natură suntem în robie păcatului, sinelui și Satanei, dar că prin har am fost răscumpărați de sângele lui Isus Hristos și apoi acceptăm personal această răscumpărare. Ai auzit ce tocmai am spus? Acceptați personal această răscumpărare, mergând la piciorul crucii și spunând:

”Doamne Isuse, îți mulțumesc că mi-ai răscumpărat voința. Aleg acum pe baza libertății pe care ai achiziționat-o la un cost infinit, aleg acum, în puterea Ta, să-mi iau voința din robia sa naturală către păcat, sinele și Satana și să ți-o dau, Doamne. Fie ca tu să iei voința mea.”

Și dragul meu frate, draga mea soră, nimeni – ascultați-mă - nimeni nu poate face asta în locul tău. Nimeni nu poate face asta în locul tău! Doar tu poți face asta; nici măcar Isus nu va face asta în locul tău. Nici măcar Duhul Sfânt nu va face asta în locul tău. Isus te va motiva puternic prin dragostea Sa să o faci, iar Duhul Sfânt este gata să te energizeze și să te împuternicească să o faci, dar niciunul dintre ei nu o va face în locul tău. Pentru că dacă ar face

asta în locul tău, ce ar fi? Ar fi încălcarea liberului vostru arbitru. Fratele meu, sora mea, Hristos nu s-a dus la cruce și a plătit prețul infinit pentru a-ți răscumpăra voința din robia ei tiranică față de păcat, sinele și Satana, doar pentru a o pune în robie față de Sine. S-a dus la cruce pentru a o elibera cu adevărat! Amin? {Amin} S-a dus la cruce ca să o elibereze. Te rog du-te la cruce; acceptați răscumpărarea, personal, și oferiți voința voastră Domniei lui Isus Hristos. Acesta este singurul mod prin care caracterul tău va fi transformat asemenea celui al lui Hristos.

Vedeți, **Calea către Hristos, pagina 47: "Nu stă în puterea noastră să ne schimbăm inima"**. Ai auzit asta? **"Nu stă în puterea noastră să ne schimbăm inima"**. Care este întregul scop al dezvoltării caracterului? Este să **păzești inima mai mult decât orice. {Prov 4:23}** Trebuie **transformat prin înnoirea minții noastre. {Rom 12:2}** Este să ai o schimbare de inimă! ... și totuși, ce tocmai am citit? **"Nu stă în puterea noastră să ne schimbăm inima și nici să predăm lui Dumnezeu simțămintele;"** Ei bine, ce putem face? Ascultă! **"Dar putem alege să-L slujim."** Amin? **"Putem să-I dăm voința; atunci El va lucra în noi și voința și înfăptuirea, după buna Sa găsimire cu cale. În acest fel, întreaga noastră ființă va fi adusă sub controlul Duhului lui Hristos; simțămintele noastre vor fi atunci îndreptate numai spre El, iar gândurile vor fi în armonie cu El."** Simțăminte și gânduri, despre ce vorbim, clasă? Caracter. Aceasta este definiția noastră pentru caracter, **"gânduri și sentimente combinate."**{5M 310.1} O, te rog, observă că atunci când Îi dăm voința noastră, atunci și numai atunci El poate și va face în noi... **"...să lucreze în noi și ne va da, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea."** {Fil 2:13}

Acum, iată o întrebare foarte importantă. Vă rog să lucrați cu mine la asta. Cum, totuși, CUM propune Hristos să lucreze în noi, **"ne va da, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea"** atunci când îi dăm voința noastră? Propune El să facă în locul vostru? Sau vă propune să vă motiveze și să vă împuternicească să faceți în puterea Lui? Care este? Putin curaj ... Îți voi oferi din nou acele opțiuni. Când Îi dăm voința noastră, El, ni se spune, poate lucra în noi **"după plăcerea Lui"**. Întrebarea mea este cum își propune El să facă asta? Făcând voința în locul nostru? Sau motivându-ne și împuternicindu-ne să facem voința și acțiunea în puterea Lui? Care este? Prima sau a doua opțiune? Este opțiunea a doua. Este opțiunea a doua; vă rog să știți asta.

Permiteți-mi să vă ofer câteva opțiuni. Când îi dăm voia noastră, El poate lucra în noi pentru a face din bunăvoința Sa, dar cum? Fără eforturile noastre? Sau prin eforturile noastre? Din nou, este opțiunea a doua. Și binecuvântați-vă inimile, am o povară extraordinară pe care să ne concentrăm foarte atent chiar pe această chestiune. De ce? Pentru că există o mare confuzie între noi, ca popor, cu privire la această problemă. Vedeți, există o doctrină falsă foarte, foarte populară printre noi, ca popor, chiar pe această chestiune. De fapt, o voi numi erezie și mă îngrijorează profund. A făcut o incursiune semnificativă în gândirea multor oameni și le-a influențat semnificativ experiența creștină. Ce este această învățătură falsă? Această erezie de care sunt atât de îngrijorat? Se naște dintr-o reacție excesivă la legalism și, deoarece această iubită biserică a noastră a avut partea sa de legalism de-a lungul anilor, au fost mulți care s-au ridicat pentru a-și arunca greutatea împotriva valului legalismului. Dar, uneori, tindem să ne pierdem echilibrul și, încercând să scoatem oamenii din șanțul legalismului, cădem înapoi în șanțul harului ieftin.

Acum, vă rog să înțelegeți că o parte din problemă aici este eșecul de a recunoaște că efortul uman nu este legalism categoric și sper că am ajuns să înțelegem foarte clar acest lucru. Am abordat această problemă în studii anterioare. Ce face sau nu legalismul efortului uman? Este motivul din spatele ei. Amin? Dacă depun efort uman pentru a-mi câștiga acceptarea sau mântuirea, ce este? Legalism, fără îndoială. Dar dacă depun efort uman pentru că îl iubesc și îl apreciez pe Isus atât de mult pentru darul acceptării, darul mântuirii, și vreau să fac și să fiu tot ce pot pentru a-I arăta dragostea și recunoștința și să-L reprezint pe bună dreptate și să îi permit

să mă schimbe astfel încât să fiu apt să trăiesc cu El pentru totdeauna în prezența unui Dumnezeu sfânt și în compania ființelor sfinte. Este legalism? Bineînțeles că nu, clar nu. **Aceasta este credința care funcționează prin iubire și purifică sufletul.** {CTr 220.3} Amin? Vă rog, vă rog să nu aveți o reacție involuntară la ... la efortul uman. Nu este legalism categoric, ci motivul din spatele acestuia; iar această învățătură falsă despre care încerc să vă avertizez aici, nu a reușit să distingă între ceea ce este efort uman legalist și ceea ce este motivat de iubire, răspuns de recunoștință față de Isus pentru darul mântuirii.

Acum, această învățătură falsă este o teologie foarte pasivă, un fel de ”Lăsați-vă, lăsați-l pe Dumnezeu”, în care vă supuneți pur și simplu lui Isus și este recunoscut că trebuie să vă supuneți voinței lui Isus, dar apoi spune că El ia în stăpânire voința ta și o operează, o exercită în locul tău după aceea. O exercită în locul tău. Parcă voința ar fi o mână și da, este recunoscută, dar există o anumită sumă de angajament necesară pentru a-i da mâna lui Isus, dar odată ce i-ai dat-o lui; El bagă mâna în ea și o operează pentru tine. Dragilor, asta face Isus când îi dăm voința noastră? Bineînțeles că nu. Asta face Satana dacă îi dăm voința noastră. Voința nu este o mână; voința este o mână paralizată ... teribil de incapacitate și incapabilă să funcționeze corect din cauza bolii păcatului. Urmăriți acest lucru? Dar când îi dăm mâna paralizată lui Isus, ce face El? El o vindecă, ca să putem să acționăm în armonie cu voința Lui. Dar cine controlează mâna? Suntem, dar în puterea cui? A lui. Există vreo diferență acolo? Ar fi bine să crezi că există. Există o diferență vitală acolo, dragilor. Vă rog să înțelegeți că, atunci când îi oferim voința lui Isus Hristos, El nu propune să facă tot în locul nostru, ci ne propune să ne împuternicească și să ne motiveze să facem totul în puterea Lui.

Observați cât de clar scoate Pavel în evidență acest lucru. Trebuie să te uiți la limba originală cu mine. **Filipeni 2:12-13.** Versetul 12, să-l luăm de la mijloc: **”duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și tremur.”** Cum sună asta? Cum sună asta? Legalism. O, vă rog, vă rog să nu vă grăbiți la concluzii aici. Pavel nu a scăpat mingea. Nu s-a strecurat în vechiul său mod fariseic. **”Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu.”** {2 Tim 3:16} Amin? Inclusiv Filipeni 2:12. Vă rugăm să observați câteva lucruri foarte importante aici. Mai întâi de toate, spune el, **”duceți până la capăt;”** El nu spune *”lucrează pentru”*. Există vreo diferență? Da. Nu trebuie să lucrăm PENTRU propria noastră mântuire, ci trebuie să **”ducem până la capăt”** propria noastră mântuire. Cu alte cuvinte, trebuie să descoperim cum lucrează Dumnezeu; vorbim aici despre justificare? Nu, în context, vorbim de sfințire. Fiind mântuit de tirania păcatului, a sinelui și a Satanei.

Prin puterea Duhului Sfânt, pe care Dumnezeu o plasează în noi, putem realiza în experiența noastră acea eliberare a Evangheliei - acea putere a Evangheliei care ne poate elibera. Trebuie să descoperim cum lucrează Dumnezeu. Acum, chiar și în acest domeniu, care este singurul mod în care putem lucra cu succes? **Versetul 13: ”căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.”** Acum, vă rog să observați ceva foarte important aici. Verbul grecesc care este tradus **”lucrează în voi”** este verbul **”energeo”**. - Energeo. Acum, dacă înmuiți „g”, ce cuvânt auziți? Dacă înmuiți „g”, ce cuvânt auziți? Energie, energizează. Din acest verb grecesc obținem verbul nostru englezesc **”energiza”**. Vă rog să înțelegeți ce spune Pavel la propriu. **”duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.”** Este clar? Îți propune Dumnezeu să facă totul în locul tău? Face El asta? Nu. Ce propune El să facă? El propune să te energizeze, să te împuternicească, să te motiveze să faci totul în puterea Lui. Vedeti că este foarte important să nuanțați, dragi prieteni, foarte important să înțelegeți. **Cugetări de pe Muntele Fericirilor pagina 62: ”Dumnezeu nu are de gând să ne distrugă voința, deoarece numai prin lucrarea ei putem să îndeplinim ceea ce dorește El din partea noastră. Voința noastră trebuie să-I fie predată lui, ca s-o putem primi înapoi,”** Interesant. **”curățită și innobilată;**

și dacă este unită prin dragoste cu Cel sfânt, El poate revărsa prin noi torențele iubirii și puterii Sale." Când îi dăm voința noastră, El preia controlul asupra ei și o operează pentru noi? Nu. El îl instruieste și El îl împuternicește și El ni-l dă pentru a ne exercita în armonie cu voința Sa ... pentru dragostea lui Isus. Vă rog să înțelegeți asta.

Acum, cum se aplică acest lucru? Această înțelegere ... cum se aplică pentru depășirea factorului de opoziție al firii pământești? ... și să nu pierdem din vedere pădurea pentru copacii de aici. Încercăm să înțelegem cum putem cuceri acel factor de opoziție numit fire, cum putem învinge poftele firii pământești. Cum se aplică toate acestea în depășirea poftelor firii pământești? **Romani 8:13**, ascultă cu atenție: **"Dacă trăiți după îndemnul ei, veți muri"** dar, lăudați-l pe Dumnezeu, există o alternativă, **"dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi."** O, frate, soră ... te rog să știi: **"Ce seamănă omul, aceea va și secera."** {Gal 6:7} Dacă semănăm pentru trup, ce vom secera din trup? Corupția, moartea. Dar avem o alternativă. Care este această alternativă? Aceasta implică uciderea faptelor trupului. Dar cine este cel care ucide faptele trupului? Cine? Aud oameni șoptind Duhul. Asta spune Pavel? Citiți-l cu atenție: **"Dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi"**. Cine ucide faptele trupului? Noi. Dar în puterea cui? A Duhului. Există vreo diferență acolo? Da este. Propune Duhul Sfânt să biruiască ispita în locul nostru? Nu, Duhul Sfânt ne propune să ne permită să biruim ispita în puterea Lui. Există o diferență acolo! Bindecuvântați-vă inimile.

Și ne-am întors la această doctrină falsă, la această erezie periculoasă de care sunt atât de îngrijorat că a făcut astfel de incursiune printre noi ca popor. Ne-ar face să înțelegem că atunci când îți supui voința lui Hristos, nici măcar nu trebuie să o exerciți pentru a învinge ispita. El o va exercita pentru tine. De fapt, această învățătură falsă spune că, dacă încercați să vă exercitați voința de a depăși tentația, acesta este legalismul. Apropos, pot documenta acest lucru. Dragilor, dacă cedați, dacă cedăm, atunci sub ispită, am doar două alternative: fie să cedăm, fie să fiu legalist. Sincer, am nevoie de o a treia alternativă. Vedeți, singurul mod prin care putem depăși tentația este exercitând voința noastră și, dacă vă exercitați voința de a învinge tentația, vă face legalist, aveți o problemă. Înțelegi ce explic aici? Am nevoie de feedback. Dragilor, insist ca noi să **ucidem faptele trupului**. Putem ... prin Duh! **"Dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi"**. {Rom 8:13}

Ascultați cum se explică inspirația asupra acestui lucru, se extinde asupra acestuia. **Credința prin care trăiesc, pagina 91: "Lepădarea păcatului este o faptă a sufletului însuși"**. Amin? Cine leapădă acele tentații când ajung la ecranul conștient al vieții gândite? Noi, sufletul însuși! Dar de la sine? În puterea sa? Oh nu. Ascultați, citiți mai departe: **"Lepădarea păcatului este o faptă a sufletului însuși. În marea lui nevoie, sufletul strigă după o putere din afară și mai presus de el; și prin lucrarea Duhului Sfânt, puterile nobile ale sufletului sunt reumplute cu tărie, pentru a rupe legăturile păcatului."** Vedeți cum funcționează asta? Ce puteri nobile ale minții ar fi implicate în mod special în desprinderea robiei păcatului? Puterea de guvernare, voința. Dar trebuie să exercităm această voință pentru a lepăda această ispită. Dar nu putem face acest lucru decât cu succes impregnat de putere de sus. Amin? Puterea Duhului Sfânt. Vedeți cum funcționează? Este clar pentru toți?

Acum, vă rog să înțelegeți că, dacă vom depăși cu succes acest factor de opoziție, trebuie să recunoaștem rolul nostru esențial de cooperare și locul, locul potrivit, al efortului uman - motivat de iubire, împuternicit de spirit; da, altfel nu poate avea succes - dar există un loc esențial pentru efortul uman. **Signs of the Times, 5 noiembrie 1896: "Omului i se atribuie un rol în marea luptă pentru viața veșnică. El trebuie să răspundă lucrării Duhului Sfânt. Va necesita o luptă pentru a străpunge puterile întunericului, dar Duhul care lucrează în el poate și va realiza acest lucru."** Pauză. Cum propune Duhul să o facă? Pentru el? Ascultați: **"Omul nu este un instrument pasiv, pentru a fi salvat în indolență. El este chemat să strângă fiecare mușchi în lupta pentru nemurire, dar Dumnezeu este cel care asigură**

eficiența. Nici o ființă umană nu poate fi salvată în indolență." Este clar? Trebuie să **strângem fiecare mușchi** în această bătălie, în această luptă bună a credinței, pentru a depăși factorul de opoziție al firii pământești cu toate poftele sale. **"Strângeți fiecare mușchi"**, dar numai așa cum Dumnezeu oferă eficiența, putem lupta și câștiga. Mușchii noștri nu au putere fără Duhul Sfânt, dar Duhul Sfânt alege să ne folosească mușchii. Suntem cu toții împreună în această privință? O, prieteni, dacă nu credeți că acest lucru este important, vă rog să vă gândiți din nou. Vă rog să vă gândiți din nou și vom stabili importanța acestuia pe măsură ce vom merge mai departe.

Această cooperare a efortului uman cu puterea divină este probabil cea mai tangibilă și mai inteligibilă ilustrată în unele dintre minunile pe care le-a făcut Hristos. Și lasă-mă vă ofer o informație de fond, care v-ar putea ajuta să apreciați miracolele vindecării ca tipuri ale planului mântuirii. Vedeți, unul dintre cuvintele pentru mântuire în limba greacă este același cuvânt pe care îl folosim pentru vindecare. Ai înțeles? Unul dintre cuvintele pentru mântuire în limba greacă este același cuvânt pe care îl folosim pentru ce? Vindecare. Prin urmare, miracolele vindecătoare ale lui Hristos erau tipuri și ilustrații ale vindecării mai mari a bolii păcatului, cunoscută sub numele de mântuire. Ți-ai văzut drumul prin asta? Putem învăța atunci, din miracolele fizice vindecătoare ale lui Hristos, informații despre cum El propune să ne vindece de boala păcatului. Bine? Să ne uităm rapid la câteva dintre ele.

Matei 12:13, asta este o poveste pe care o cunoști. Îți amintești de bărbatul cu mâna uscată? Ce i-a spus Isus? **"Atunci a zis omului aceluia: „Întinde-ți mâna”**. ... și ce a făcut omul? **„...și el a întins-o și mâna s-a făcut sănătoasă, ca și cealaltă.”** Acum ascultați comentariul inspirat despre acel incident remarcabil. **Signs of the Times, 6 octombrie 1887: "Isus i-a spus omului cu mâna ofilită: „Întinde-ți mâna”. Omul afectat ar fi putut spune: „Doamne, nu am mai folosit-o de ani de zile; vindec-o mai întâi și apoi o voi întinde”. Dar în loc de aceasta, când Isus i-a poruncit să o întindă, el a exercitat puterea voinței sale și a mișcat-o exact ca și cum ar fi sănătoasă. Însuși exercitarea puterii de voință a fost o dovadă pentru Isus că omul credea; iar mâna lui a fost vindecată în actul de a o întinde.”** Vedeți o perspectivă profundă? Când a obținut puterea supranaturală care a vindecat acel braț? Când? În actul de a o întinde. De ce, dragi prieteni, nu ar putea obține acea putere până nu va face o alegere și nu va depune eforturi pentru a asculta porunca lui Hristos? De ce nu putea să obțină puterea până când nu depune un efort să asculte porunca? De ce? Pentru că **"credința fără fapte este moartă."** **{Iac 2:20}** Pentru că o alegere fără un efort de a realiza acea alegere este într-adevăr o alegere. Esti cu mine? ... și până când nu s-a făcut efort de ascultare, credința omului a fost ratificată ca fiind autentică, iar alegerea sa a fost ratificată ca fiind autentică; și când a manifestat adevărata credință și o alegere de a asculta Cuvântul lui Dumnezeu, ce a primit? Puterea de a face acest lucru. Vedeți cum funcționează? Este clar?

Vedeți, aceasta este tocmai pentru că, pe parcursul experienței noastre de mântuire, Dumnezeirea nu ne încalcă niciodată liberul arbitru. De aceea, la fiecare pas înainte trebuie să cooperăm activ prin credință care face o alegere și o alegere pe care se acționează pentru că este autentică și pentru că credem că Hristos ne poate da puterea de a face ceea ce ne cere El să facem. Amin? {Amin} Înțelegi asta? Vedeți, ne-am întors la cei patru pași ai noștri ce înseamnă credința. Nu numai (1) **aude** Cuvântul lui Dumnezeu, ci (2) **crede** că Dumnezeu are puterea să o facă. (3) îi **transmite** voinței lui Dumnezeu ca aceasta să poată fi făcută, iar apoi în al patrulea rând, și cel mai important, ce face? (4) **acționează** asupra ei! Ea ia o decizie și pe măsură ce acționează, obținem puterea supranaturală instantaneu. Acum ar fi putut omul acela, singur, să-și fi întins mâna? Clar nu; trebuia să aibă putere divină. Dar a trebuit să-și exercite voința înainte de a putea obține acea putere.

Iată altul repede. **Ioan capitolul 5** îl consemnează; îl poți citi acolo. Are legătură cu paralizatul. **"Isus i-a zis:"** lângă piscină ce? **"Ridică-te, ia-ți patul și umblă."** **{Ioan 5:5- 9}**

Ce a făcut paralizicului? A spus el, "Doamne, nu-ți poți imagina cât de mult aș vrea să fac asta. Dar evident că nu ai observat că sunt un paralizic. Facem așa; mai întâi mă vindeci și apoi mă voi ridica și voi merge." Așa e povestea? Nu. Sau povestea e în felul următor? **"Ridică-te, ia-ți patul și umblă. O, Doamne, nu vreau să fiu legalist; și știu că, dacă încerc să mă ridic, este legalism, așa că nu vreau să fiu legalist. Dar îți spun ce, voi da drumul și te voi lăsa să mă ridici."**

Așa e povestea? Clar, nu. Cum e povestea? Ascultați această perspectivă extraordinară și puternică. **Divina Vindecare, pagina 84: "Isus îi poruncește: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă”. Cu speranțe noi, bolnavul privește către Isus.”** Urmăriți o secvență de evenimente aici. Timp de milisecundă, dar o succesiune importantă de evenimente. **"Cu speranțe voi, bolnavul privește către Isus. Expresia feței Sale, tonul vocii Sale sunt ceva cu totul aparte. Dinspre El vine parcă iubire și putere. Credința ologului se prinde de cuvântul lui Hristos. Fără să pună vreo întrebare, își concentrează voința spre a I se supune și, făcând aceasta, tot corpul său îl ascultă. Fiecare nerv, fiecare mușchi pulsează, străbătut de o viață nouă, și membrele sale bolnave se pun în mișcare, pline de sănătate. Ridicându-se în picioare, plecă în calea sa cu pași siguri, sănătoși, lăudându-L pe Dumnezeu și bucurându-se de tăria pe care abia o căpătase. Isus nu-i dăduse paralizicului nicio asigurare că va primi ajutor divin. Omul ar fi putut spune: „Doamne, dacă vrei să mă faci sănătos, mă voi supune cuvântului Tău.” S-ar fi putut poticni în îndoială și astfel și-ar fi pierdut singura lui șansă de tămăduire. Dar nu,"** Ascultă! **"...el a crezut cuvântul lui Hristos, a crezut că fusese făcut sănătos; el a făcut imediat un efort, iar Dumnezeu i-a dat puterea; a vrut să meargă și a mers cu adevărat. Acționând după cuvântul lui Hristos, el a fost însănătoșit."** Amin? Ai înțeles secvența?

Se uită la Isus. **"Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre" {Evrei 12: 2}** El aude cuvântul lui Isus. **"Credința vine auzind." {Rom 10:17}** El crede acest cuvânt și ia o decizie de a se supune și de a acționa după acea decizie; și de îndată ce face asta, primește puterea. De ce? Pentru că **"credința fără fapte este moartă". {Iac 2:20}** O alegere fără efort de a acționa după acea alegere este o non-alegere; și da, recunosc ... nu există nicio modalitate prin care omul s-ar fi putut ridica cu propria sa putere. Dar dragilor, a trebuit să facă o alegere pentru a se supune. Și Isus a știut când a făcut acea alegere și în momentul în care a făcut-o, Isus i-a dat puterea; și a plecat bucurându-se și lăudându-L pe Dumnezeu.

Și cum se aplică asta pentru noi? Ultimul paragraf: **"Mântuitorul Se pleacă asupra celor răscumpărați prin sângele Său, spunând cu o gingășie și o milă de nedescris: „Vrei să te faci sănătos?"** Îl auziți spunându-vă asta în seara asta, dragilor? **"El îți spune să te ridici în sănătate și pace. Nu aștepta să simți că ești însănătoșit. Crede în cuvântul Mântuitorului. Pune-ți voința de partea lui Hristos. Voința de a-I sluji – și făcând după cuvântul Său, vei primi tărie."** Amin? Acesta este secretul credinței care ajunge la voință și găsește în Hristos puterea de a asculta. Să ne ridicăm pentru rugăciune.

Tată din Ceruri, îți mulțumesc că ne vei stimula să facem totul pentru plăcerea Ta, dacă noi doar îți dăm voința noastră. Alegem să facem asta chiar acum. Alegem să-i luăm din robia lor naturală față de păcat, sinele și Satana; și pe baza prețului răscumpărător plătit, într-adevăr sângele lui Hristos, alegem să ne supunem voințele Domniei benigne și binevoitoare a Mântuitorului nostru. Ia-l în stăpânire; energizează-l, instruiește-l și îl vom exercita în puterea Ta în armonie cu a Ta. Îți mulțumim că ne-ai auzit rugăciunea, pentru că o cerem în numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze, prieteni.